

رابطه حضور در فضای مجازی و هویت مدرن پژوهشی در بین کاربران اینترنتی جوان ایرانی*

محمدسعید ذکایی**

فاخره خطیبی***

تاریخ دریافت: ۸۴/۹/۲۳
تاریخ پذیرش: ۸۵/۵/۲۵

چکیده

حضور در فضای مجازی و استفاده از آن، خصوصاً در کلان شهرهای در حال گذار جهان سومی ما، چه با انگیزه‌های حرفه‌ای باشد چه با انگیزه‌های فراغتی، چه مداوم و پیوسته باشد و چه حاشیه‌ای و مقطوعی، بنا به ویژگی‌ها، خصوصیات، امکانات و کارکردهای خاص این فضا، تأثیرات عمیقی بر جنبه‌های متفاوت هویت و به تبع آن، بر

*- پژوهش فوق با همکاری و حمایت مالی شورای عالی اطلاع رسانی در سال تحصیلی ۸۴-۸۳ انجام گرفته است.

** استادیار گروه مطالعات فرهنگی دانشگاه علامه طباطبائی.

*** کارشناس ارشد جامعه‌شناسی

سبک زندگی کاربران ایرانی، خصوصاً جوانان که بزرگترین طیف مخاطبان و فعالان این فضای هستند، خواهد گذاشت. در حقیقت، کاربران ایرانی با توجه به ساختارهای عینی و ذهنی موجود در جهان واقعی شان و بنا به نوع و میزان استفاده شان از اینترنت، طیف گسترده‌ای از تأثیرات و تغییرات را به طور تدریجی پذیرا می‌شوند. در مقاله حاضر به طور مشخص ما در بیان بررسی و مطالعه برخی از تأثیرات اجتماعی حضور در فضای مجازی و استفاده از اینترنت به مثابه یکی از تکنولوژی‌های جدید ارتباطی بر هویت کاربران ایرانی، خصوصاً کاربران جوان هستیم. یافته‌های حاصل از پیماش در بین ۳۰۵ نفر از کاربران ایرانی حاکی از آن است که حضور در فضای مجازی و استفاده از اینترنت باعث شکل‌گیری و تقویت هویت مدرن در بین کاربران ایرانی، خصوصاً کاربران جوان می‌شود. به همان‌سان، میزان دست‌یابی به هویت مدرن در فضای مجازی تیز خود، تابعی از میزان مصرف، نوع مصرف و نحوه ارائه و مدیریت خود کاربر ایرانی در فضای مجازی است.

واژه‌های کلیدی: هویت فردی، هویت مدرن، فضای مجازی، ارایه و مدیریت خود، بازاندیشی، از جاکندگی، تکنولوژی‌های جدید اطلاعاتی ارتباطی، بیم، اعتماد

طرح مسئله

فضای مجازی (cyberspace) در حقیقت نوعی فرآposta و فضای ذهن است (کاستلز، ۱۳۸۴)، فضایی است که همه جا هست اما هیچ کجا نیست، فضایی است که در پرتوی در دسترس قرار دادن اطلاعات وسیع و سریع، به فرد قدرت نمادین بیشتر و امنیت روانی گسترده‌تری می‌بخشد؛ اما در همان حال او را وابسته‌تر، بی‌قدرت‌تر و مضطرب‌تر از پیش می‌کند. فضای سیال و بی‌حدودی است که به سادگی، همیشه در دسترس همگان است اما به همان سادگی که ایجاد می‌شود، از بین رفته، محو می‌شود. فضایی است که در پرتوی تسهیل شرایط تعامل اجتماعی (social interaction)، توافق اجتماعی عمیق‌تر و یکپارچگی اجتماعی فراخ‌تری را ایجاد می‌کند اما باز در همان حال

از زاویه‌ای دیگر به سبب کارکردهای خصوصی و منحصرًا فردیش، تمایز و انزواج اجتماعی را گسترش می‌دهد. فضایی است که به واسطه عدم حضور نشانه‌های فیزیکی، همه در آن بی‌جسم، بی‌مکان و متعاقباً قدری گمنام و به طرز محسوسی کترول ناپذیرند و در عین حال به واسطه خصوصیات و چارچوب‌های مستحکم تکنولوژیکی آن، بشدت تحت کترول ساختارهای بی‌شمار مریم و نامریم موجود در این فضا هستند؛ فضایی است که از سویی تقویت‌کنندهٔ هویت‌های ملی و محلی است و از سویی دیگر تضعیف کنندهٔ آن‌ها و مروج هویتی جهانی و فرامحلی. فضایی است که از سویی ترویج دهنده سبک زندگی استاندارد یا بهتر بگوییم نیمه استاندارد و از پیش تعیین شده است و از سویی دیگر مروج سبک‌های مختلف و متعدد زندگی. فضایی است که فاقد وجود عینی، واقعی و فیزیکی است اما در نهایت قادر به ایجاد تغییراتی عمیق در ساختار عینی و ذهنی جوامع بشری معاصر است. این‌ها و بسیاری دیگر از دوگانگی‌های متناقض عصر مدرن آشکارا از خصوصیات ذاتی واصلی جهان مجازی؛ جهانی رویه گسترش در کنار جهان واقعی کنش‌های روزمره است. فضای مجازی عنوانی برای دنیایی کم‌سابقه و نوظهور در عصر پیدایش و گسترش رسانه‌های جدید ارتباطی است، که بیش از دو دهه نیز از رواج آن درجهان نمی‌گذرد. این مفهوم اشاره به وجود جهانی دارد که در پی پیدایی متابع ارتباطی - اطلاعاتی متعدد از طریق شبکه‌های به هم پیوسته رایانه‌ای به جود آمده است. می‌توان فضای مجازی را جهان ارتباط متقابل رایانه‌ها و جامعه حاصل از این ارتباط‌ها دانست.

امروزه بسیاری از اندیشمندان بر این نظر نمود که در بی به وجود آمدن رسانه‌های ارتباطی جدید با ظرفیت‌های متفاوت، خصوصاً رسانه‌های دوچانبه، تعاملی و چند رسانه‌ای (multi media)، ترکیب صدا، تصویر و متن همزمان)، انقلابی ارتباطاتی در جهان به وقوع پیوسته است. در این چنین جهانی، فضای مجازی وایترنست به عنوان جزء لاینک واصلی آن و به مثابه رسانه‌ای مدرن، دارای خصوصیات ویژه‌ای است که آن را از سایر رسانه‌ها و فضاهای ارتباطی - اطلاعاتی عصر مدرن تمایز می‌کند. به

جرأت می‌توان گفت که اینترنت کامل‌ترین و گستردگترین منبع اطلاعاتی‌ای است که تاکنون توسط بشر خلق شده و مورد بهره‌برداری قرار گرفته است. اینترنت فقط مجموعه‌ی به هم پیوسته‌ای از رایانه‌ها نیست بلکه به راستی فضایی فراتر از آن و پیونددهنده‌ی جهان‌های زندگی و عاملان اجتماعی است. فضایی است برای ارتباط اذهان و خودهای متعدد بدون حضور جسم و عواقب ناشی از آن، فضای اطلاعات و اشخاص از جاکنده شده، سیار و خانه‌به‌دوش. فضایی که در آن بسته به میزان سرمایه اقتصادی و فرهنگی ما، دریچه‌های تازه‌ای از جهان به رویمان گشوده می‌شود.

اینترنت به عنوان پدیده‌ای تکنولوژیک با ابعاد وسیع فنی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و غیره، توانایی و امکانات مخصوصی را برای هر فرد کاربر فراهم می‌کند. توانایی‌هایی از قبیل :

الف - امکان تعامل اجتماعی همزمان (برای مثال اتفاق‌های گفت‌وگو) یا غیرهمزمان (مانند نامه‌های الکترونیکی، صفحات وب و غیره) با معاصران در دسترس و دور از دسترس و دستیابی به تمام اشکال ارتباطی (یک فرد با یک فرد مشخص، یک فرد با خودش، یک فرد با هرکس و یک فرد با هیچ‌کس)؛ ب - امکان فراروی از محدودیت‌های زمان و مکان و یکپارچه کردن فضاهای از لحاظ جغرافیایی پراکنده؛ ج - امکان آشنایی با جریان‌های متعدد، شبکه‌های متفاوت زندگی، تجربه جهانی زندگی کردن لاقل در فضایی مجازی و متعاقباً کمزنگ کردن تفاوت‌های محلی و قومی از سویی و در عین حال تقویت هويت‌های قومی و منطقه‌ای در پرتو افزایش کمی و کیفی ارتباطات مجازی و در پاره‌ای موارد ارتباطات غیرمجازی بین افراد پراکنده و در نتیجه تقویت یکپارچگی اجتماعی بین آنان از سویی دیگر؛ د - اعطای امکان فراروی از مرزهای سنتی موجود در جهان واقعی و متعاقباً احساس نوعی آرامش، امنیت و آسودگی روانی ناشی از کاهش فشار اهرم‌های کنترل اجتماعی (برخی هنجارهای رسمی و غیررسمی) و هم‌چنین دستیابی به آرامشی نسبی به دنبال امکان گمنام بودن و گمنام ماندن، در نتیجه کمزنگ شدن نقش نابرابری‌های موجود در جهان واقعی مانند

نابرابری‌های جنسیتی، طبقاتی و غیره؛ هـ - امکان ادغام حوزهٔ خصوصی و عمومی و محوکردن مرز بین این دو حوزه؛ و - مهم‌تر از تمام امکانات و کارکردهایی که تاکنون مطرح شد، امکان دیدن بازتاب خود در ارتباط با دیگران و مواجهه با فضاهای متعدد، در نتیجهٔ جرح و تعدیل و بازنگری در هویت فردی و جمعی.

البته بدیهی است خصوصیاتی که بر شمردیم تمامی امکانات و خصوصیات این فضا را در بر ندارد بلکه تنها گزینشی نسبتاً ناقص و خوش‌بینانه از امکاناتی است که اینترنت برای شهر وندان شبکهٔ فراهم می‌کند و باز روشن است که این امکانات در تمامی زمان‌ها و جوامع برای کاربران به طور یکسانی در دسترس نیست. نحوهٔ به کارگیری اینترنت نیز مانند سایر تکنولوژی‌های ارتباطی متأثر از محیط اجتماعی و مادی به کار گرفته شده در آن است، و بنا به مقتضیات محیط، کارکردهای متفاوت و متنوع و نوینی را بر عهده می‌گیرد.

باتوجه به ویژگی‌های مذکور پرسش اصلی در این جاست که حضور در این فضا چه به طور مستمر و جدی و چه پراکنده و مقطعی چه تأثیرات روانی - اجتماعی بر کاربران خواهد گذاشت و این تأثیرات هویت جوان ایرانی را به کدامیں سو سوق خواهد داد؟ اینترنت در ایران به علت کمنگ‌بودن کارکردهای اقتصادی و تجاری آن، فضایی بیشتر با رنگ و بوی فرهنگی، اجتماعی و سیاسی است. کاربران ایرانی خصوصاً جوانان به علت موانع و محدودیت‌های موجود در شرایط عینی و ذهنی زندگی خود و در راستای فرار از فشارهای الزام آور هنجارهای اجتماعی موجود و در جهت گسترش تعاملات اجتماعی با دیگرانی که امکان برقراری کنش متقابل با آنان در دنیای واقعی بسیار نادر یا پرهزینه (چه از لحاظ اجتماعی، سیاسی یا حتی اقتصادی) است، و در بی‌جبران فقدان جامعهٔ مدنی گستردۀ، حوزهٔ عمومی مستقل از دولت و کمنگ بودن گسترهٔ مشارکت اجتماعی برای آنان در دنیای واقعی، و برای دست‌یابی و تأمین نیازهای مغفول مانده خود در دنیای واقعی، و به دنبال کسب تجربه‌های جدید و فرصت‌های بیشتر، به فضای مجازی روی می‌آورند و زیستن در این فضا را به طور حاشیه‌ای،

نیمه‌فعال یا فعال تجربه می‌کنند.^(۱)

ایнтерنوت در کشور ما برای اکثر کاربران جوان فرصت تجربه واقعیت‌های دوردست یا غیردسترس را به ارمغان می‌آورد؛ امکان داشتن تعامل با جهان معاصران دور از دسترس، تجربه عضوی از جهان بودن، تجربه تولید اطلاعات جدید یا دستکاری اطلاعات موجود، خلق واقعیت‌های مخصوص به خود و غیره. در جریان تعاملات متعدد و گسترده در این فضا، افراد جنبه‌هایی ناشناخته از خود را کشف می‌کنند که در گذشته به علت نبودن شرایط مادی و غیرمادی لازم در فضای غیرمجازی قادر به تجربه آن نبودند. آنان به طور مجازی پدیده‌های بسیاری را تجربه می‌کنند که در جهان خارج، وجود و حضوری واقعی ندارد. در پاره‌ای موارد نیز با کشیده شدن دامنه این تجارت به دنیای واقعی، زندگی غیرمجازی افراد دگرگون می‌شود. تجربه زندگی در فضایی که همه چیز در آن سیال است، مواجهه با اطلاعاتی که به تدریج تصویر فرد را از خود، جهان پیرامون و سایرین تغییر می‌دهد، روابط اجتماعی او را دگرگون و دامنه تعاملات او را گسترده‌تر می‌کند. در پرتوی این تعاملات، امکان رسیدن به توافق اجتماعی مستحکم‌تر و پایدارتر ناشی از نزدیک شدن به شرایط آرمانی گفت‌وگو و کنش ارتباطی در جریان کم‌رنگ شدن نقش برخی نابرابری‌ها نیز، بیشتر می‌شود. مهم‌تر از همه این که فراوانی و کثافت مطالب، اطلاعات و تعاملات در اینترنت می‌تواند برای کاربران ابزار کشف سایر اشکال ممکن زندگی، دیدن زیست جهان‌های متفاوت و تجربه داشتن خودهای متفاوت و متعدد در یک زمان را فراهم کند. استقرار در این فضا افراد را قادر می‌سازد که به طور انتقادی درباره خودشان و شیوه زندگی‌شان و زندگی سایرین بیندیشند. این فضا همچنین باعث شکل‌گیری عقلانیت انتقادی در نزد آنان می‌شود و دیگری تعییم یافته آنان را نیز متعاقباً تغییر می‌دهد. می‌توان گفت که حضور و مشارکت در این فضا در نهایت باعث می‌شود که افراد خود را در پرتوی آینه‌های متعددتری

۱- در ایران طبق آخرین بررسی‌های اینترنتی، ۴۳۰۰۰ نفر کاربر وجود دارد که این تعداد ۶/۴ درصد جمعیت ایران را شامل می‌شود. www.internetworks.com/statas4.htm

بیینند. در این فضا خود به مانند و در پیروی از خود در تجربه مدرن «همچون ظرف شکسته‌ای نیست که باید تکه‌های بیشمارش را به هم پیوند داد بلکه در حکم ظرفی است که از قطعات بیشماری ساخته شده است که هر کدام از جایی آمده‌اند و به واحد دیگری تعلق دارند» (احمدی، ۱۳۸۰: ۴۸).

به نظر می‌رسد حضور در فضای مجازی برای کاربران جوان ایرانی بنا به خصوصیات عام (ویژگی‌های ذاتی و جهانی) و خاص (ویژه جامعه و ساختهای اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و شخصیتی ما) خود، موحد چنین هویت و خود مدرنی است که امکان دست‌یابی به آن در سایر حوزه‌ها اگر نگوییم ناممکن بلکه بسیار دشوار است. در مجموع می‌توان گفت که تجارب حاصل از حضور کاربر جوان ایرانی در فضای مجازی بسته به میزان عمق و وسعت این حضور، موجب بازآفرینی در هویت فردی کاربران جوان ایرانی و متزلزل شدن جدی فراروایت‌های موجود در اذهان آنان می‌شود و دست‌یابی به هویتی مدرن را به رغم شرایط موجود در زندگی آنان، برآشان فراهم می‌آورد. در پاره‌ای از موارد نیز باکشیده شدن دنباله و تبعات زیستن و تعامل در این فضا به دنیای واقعی هر روزه جوانان، سبک زندگی آنان نیز به طور ملموس و در سطحی انضمامی تغییر می‌کند.

چهارچوب مفهومی

تصویر ترسیمی ما از واقعیت اجتماعی مورد بررسی خود و روابط موجود بین متغیرهای مختلف آن در این پژوهش، نه حاصل نظریه‌ای خاص بلکه محصول مجموعه‌ای از نظریات و مفاهیم موجود در باب موضوع و مبنی بر بسیاری از مشاهدات، گفتوگوها و مطالعات محققان در میدان است. با این همه، به این علت که اکثر مفاهیم به کارگرفته شده و مورد سنجدش در باب ویژگی‌های جوامع مدرن کنوی و چگونگی هویت شخصی در عصر مدرن در این پژوهش از نظریات گیدنز و بک اخذ شده است، بخشی از چهارچوب مفهومی پژوهش را به توضیح و بررسی برخی

نظریات این دو نظریه پرداز اختصاص خواهیم داد. در مباحث مربوط به مفاهیم و نظریه های جامعه شناختی مرتبط به بررسی تأثیرات اجتماعی، حضور در فضای مجازی نیز از برایند برخی نظریات معتبر موجود در این باره همراه با بسیاری از مشاهدات میدانی بهره خواهیم جست. در ادامه ابتدا به توضیح مجمل برخی مفاهیم مربوط به هویت مدرن می پردازیم، و سپس شرح مختصری از نظریات مربوط به تأثیرات اجتماعی حضور در فضای مجازی در دوران را ارائه خواهیم داد.

مدرنیته کنونی و هویت مدرن

مدرنیته در ساده‌ترین صورت آن از نگاه گیدنر - همان طور که وی در پاسخ به پرسش کریستوفر پیرسون (Christofer Pierson) در کتاب گفت و گوهایی با گیدنر پیرامون معنای مدرنیته^(۱) بیان می‌دارد - شکل مختصر شده تعبیر جامعه مدرن یا تمدن صنعتی است. «مدرنیته در این معنا مربوط می‌شود اولاً به مجموعه معینی از طرز تلقی‌ها نسبت به جهان و نسبت به ایده‌های جهان به عنوان جهانی آزاد برای تغیر به دست و با دخالت انسان؛ ثانیاً، نهادهای پیچیده، به ویژه تولید صنعتی و اقتصاد مبتنی بر بازار؛ ثالثاً حد معینی از نهادهای سیاسی، از جمله دولت - ملت و دموکراسی توده‌ای» (پیرسون، ۱۳۸۰: ۱۶۶). گیدنر معتقد است که نهادها و نظام مدرن از پدیده‌های مهم و گوناگون گستته از مجموعه فرهنگ‌ها و شیوه‌های زندگی پیشامدرن هستند و از نظر شکلی نیز با تمام انواع نظام سنتی تفاوت دارند. گیدنر معتقد به وجود عدم استمرارهای معینی در مدرنیته است. وی معتقد است که عدم استمرارهای خاص یا مجموعه‌ای از عدم استمرارها با دوران مدرن همراهند. شیوه‌های زیستی‌ای که با مدرنیته پا به عرصه گیتی نهاد از نظر گیدنر از تمام انواع نظام‌های اجتماعی پیشا مدرن و سنتی به دورند. در مجموع، گیدنر مدرنیته را در پیوند با شش پدیده و مفهوم اصلی قرار می‌دهد. به علت اهمیت و افراین شش محور به طور

۱- این کتاب با همین عنوان به ترجمه علی اصغر سعیدی توسط نشر کویر به چاپ رسیده است.

بسیار مختصر به آنان خواهیم پرداخت.

الف - مدرنیته و زمان و مکان

جدایی زمان از مکان بالاتر از هر چیز مستلزم گسترش بعد تهی زمان است، که هرم اصلی جدا کردن مکان از محل نیز به شمار می‌رود. به عبارت دیگر تهی شدن زمان تا اندازه زیادی پیش شرط تهی شدن مکان است. گیدنر مفهوم محل را به محیط مادی فعالیت اجتماعی که به گونه‌ای جغرافیایی مشخص شده باشد، اطلاق می‌کند. در این معنا در جوامع پیشا مدرن، مکان و محل غالباً بر هم منطبق بودند، زیرا ابعاد مکانی زندگی اجتماعی برای بیشتر افراد و از بیشتر جهات، تحت چیرگی حضور یا تسلط فعالیت‌های محلی بود. پیدایش مدرنیته با تقویت روابط میان دیگران غایب، بیش از پیش مکان را از محل جدا ساخت، این دیگران از جهت محلی از هرگونه موقعیت کنش متقابل رود رو به دورند. گیدنر معتقد است که در دوران مدرنیته محل بیش از پیش توهمنی می‌شود، یعنی موقعیت‌های محلی کاملاً تحت نفوذ و رخنه عوامل اجتماعی دور از خودشان در می‌آیند و به وسیله آنها شکل می‌گیرند (گیدنر، ۱۳۷۷: ۲۲-۲۴؛ کسل، ۱۳۸۳: ۴۰۶-۴۰۴). «پیشرفت‌های شگفت‌آور فن‌آوری‌های ارتباطی در این دوران روند گستالت مکان و فضا را به شدت شتاب می‌بخشد و رشته‌های پیوند زننده فضای اجتماعی با مکان و سرزمین معین را بیش از پیش پاره می‌کند. بدین ترتیب امر اجتماعی مدرن از دایره تنگ و محدود مکان رهایی می‌یابد و در فضایی بسیار فراخ گسترش پیدا می‌کند» (گل محمدی، ۱۳۸۱: ۲۲۲). گیدنر جدایی زمان و مکان را دارای اهمیت بنیادی برای پویایی شدید مدرنیته می‌داند. جدایی زمان و مکان از نظر وی شرط وقوع پدیده‌ای دیگر تحت عنوان از جاکنندگی (Disembedding) و در وهله بعد، بازجایگری (Reembedding) است (گیدنر، ۱۳۷۸).

ب - مدرنیته و اعتماد

در فرهنگ انگلیسی آکسفورد، مفهوم اعتماد به صورت اتکا یا اطمینان به نوعی کیفیت یا صفت یا یک شخص یا یک چیز، یا اطمینان به حقیقت یک گفته تعریف شده است. گیدنر نیز در کتاب پیامدهای مدرنیته توضیح مفهوم اعتماد را با همین تعریف آغاز می‌کند. از نظر وی اعتماد ناظر بر ارتباط بین اعتماد و غیبت در زمان و مکان است، اعتماد در دنیای مدرن کتونی از نظر گیدنر اساساً نه به مخاطره بلکه به احتمال وابسته است. در جهان امروز محیط‌های مخاطره‌آمیزی وجود دارد که به گونه‌ای جمعی بر توده‌هایی از افراد تأثیر می‌گذارند. در این معنا امنیت را می‌توان موقعیتی خواند که در آن با یک رشته خطرهای خاص مقابله شود یا به حداقل رسانده شده باشد. از این رو، تجربه امنیت به تعادل بین اعتماد و میزان ریسک قابل قبول بستگی دارد (گیدنر، ۱۳۷۷: ۴۴-۴). گیدنر معتقد است که شرایط و روابط اعتماد در فرهنگ‌های پیشامدنی با روابط جهان مدرن، تضادهای بنیادی دارد. گیدنر معتقد است که در جوامع مدرن نیز همراه با رشد نهادهای اجتماعی مدرن، نوعی تعادل میان اعتماد و بیم و نیز امنیت و ترس برقرار شده است؛ اما از نظر وی عناصر عمدهٔ دخیل در این وضعیت با عناصر حاکم بر دورهٔ پیشا مدرن تفاوت بسیار دارد.

پ - مدرنیته و بیم (risk)

«مدرنیته یک فرهنگ مخاطره‌آمیز است، منظور از این قضیه این نیست که زندگی اجتماعی امروز در مقایسه با گذشته ذاتاً مخاطره‌آمیزتر شده است؛ زیرا در مورد بیشتر آدم‌ها زندگی چندان مخاطره‌آمیز نیست. مفهوم مخاطره یا ریسک بیشتر در خصوص تحوه سازماندهی جهان اجتماعی هم به وسیله کنشگران عادی و هم متخصصان فنی، به گونه‌ای بنیادین مطرح است. مدرنیته، مخاطره‌کلی در برخی حوزه‌ها و شیوه‌های زندگی را کاهش می‌دهد، ولی عوامل مخاطره‌آمیز جدیدی را مطرح می‌سازد که در دوران پیشین تقریباً یکسره ناشناخته بود» (ریتزر، ۱۳۷۷: ۷۷۳).

جامعه‌شناس آلمانی

اولریش بک (Ulrich Beck) نیز مانند گیدنر معتقد به ورود به عصر پسا مدرن نیست و در عوض صحبت از صورت تازه‌ای از مدرنیته در جهان امروز می‌کند، از نظر وی دوره اولیه و کلاسیک مدرنیته مقارن با جامعهٔ صنعتی بود، اما دورهٔ نوین مدرنیته، جامعهٔ صنعتی با ویژگی‌های خاص خود را درکنار نوعی دیگر از جامعه که او آن را جامعهٔ مخاطره‌آمیز (risk society) می‌نامد، قرار داده است. بک در اینباره از صورت نوپدیدی از مدرنیته صحبت می‌کند که وی آن را مدرنیتهٔ بازاندیشانه یا تأملی می‌نامد (همان، ۱۳۷۷). بک مفهوم بیم و ابعاد آن در جهان مدرن کنونی را در زمینهٔ دوروند یا پدیدهٔ دیگر مطرح می‌کند؛ نخست فرایند مدرنیزاسیون بازاندیشانه یا تأملی و دوم فرایند فردی شدن در جوامع مدرن کنونی.

مخلص کلام، همان طور که خود گیدنر به روشنی بیان می‌کند، این است که: «زندگی در جامعه‌ای بیم زده (به سان جامعهٔ مدرن کنونی) به معنای زندگی با نگرشی حسابگرانه به امکانات آشکارکنن اعم از مثبت یا منفی است که ما با آن به صورت فردی یا در مقیاس جهانی به شیوه‌ای مستمر با هستی اجتماعی معاصر خودمان مواجه می‌شویم» (لاتن، ۱۳۸۰: ۳۰۸) و گریزی نیز از آن نداریم.

ت - مدرنیته و بازتابندگی (Reflexivity)

گیدنر در پاسخ به پرسش پیرسون در باب چیستی ایدهٔ بازاندیشی یا بازتابندگی، این ایده را دارای دو معنی می‌داند که معنای نخست آن بسیار کلی و معنای دوم مخصوص زندگی مدرن است. در معنای کلی، می‌توان گفت که تمام مردم بازاندیش هستند، به این معنا که درباره چیزی فکر می‌کنند و بخشی از آن را، آگاهانه یا در سطح آگاهی عملی، انجام می‌دهند. اما بازاندیشی در معنای دوم خود دلالت بر وجود جهانی دارد که، بیش از آن که با مدل‌های رفتار و سلوک از قبل تعیین شده ساخته شده باشد، به طور روزافرون با اطلاعات ایجاد می‌شود. گیدنر معتقد است که به این نحو می‌توان گفت که ما در دورهٔ بعد از سنت و طبیعت زندگی می‌کنیم، چون تصمیمات بسیاری که معطوف به آینده

است می‌گیریم. در این معنا، ما به شیوه بازاندیشانه‌تری نسبت به آن چه نسل‌های دیگر داشته‌اند، زندگی می‌کنیم (پیرسون، ۱۳۸۰). بک نیز همانند گیدنر معتقد است که جهان مدرن کنونی وارد مرحله‌ای تازه از روند مدرنیزاسیون شده است که وی آن را مدرنیزاسیون بازاندیشانه یا تأملی می‌نامد. مدرنیتۀ بازاندیشانه (Reflexive Modernization) تقریباً معادل همان پدیده‌ای است که گیدنر آن را مدرنیتۀ متاخر یا مدرنیتۀ رادیکال شده (Radicalized Modernity)، می‌نامد. رادیکالیزه شدن یا بازاندیشانه شدن مدرنیتۀ به معنی اجبار زندگی به شیوه بازاندیشانه‌تر در دنیایی بسیار پیچیده و باز است و اشاره به الگوهای جدید امنیت و خطر و اعتماد و بیم به طور توأمان در جوامع مدرن متاخر و کنونی دارد (Bryant and Jary, 2003؛ پیرسون، ۱۳۸۰).

در قلمروی مدرنیتۀ کنونی، عملکردهای اجتماعی در پرتو اطلاعات تازه درباره آن‌ها پیوسته بررسی و اصلاح می‌شود و در نتیجه خصلت‌شان را به گونه‌ای سازنده تغییر می‌دهد (ریترز، ۱۳۷۷). در این معنا در جهان نوین همه چیز دائماً در پرتوی اطلاعات تازه در معرض بازاندیشی است. حتی خود گیدنر در آثار خود به تمام جوانب بازاندیشی اعم از خرد و کلان در سطح فردی و ساختاری توجه داشته، در جهان نوین همه چیز حتی بدن‌های انسانی و روابط اجتماعی را درگیر سازمان بازاندیشانه زندگی مدرن می‌داند. بازاندیشی یا بازتابندگی یعنی این که برای ساختن زندگی مان به استفاده‌ای فعال از اطلاعات وابسته‌ایم. جان کلام این که بازتابندگی و بازاندیشی یعنی زندگی در جهانی رها، سیال و اشیاع شده از اطلاعات (گیدنر، ۱۹۸۹)؛ جهانی که در آن آگاهی از سرشت احتمالی دانش تخصصی، فعالیت‌های اجتماعی از جاکنده شده و جدایی زمان و مکان ما را همواره وادر به تجدیدنظر، اصلاح و تغییر زندگیمان در تمامی ابعاد خود کرده، آرامش ما را پیوسته برهم زده، بر بیم‌های ما افزوده و ما را وادر به اعتماد به نظام‌های انتزاعی و افراد ناآشنا کرده است (لابت، ۱۳۸۰).

ث - مدرنیته و پیوندهای خصوصی

بحث دیگری که در این بخش بدان خواهیم پرداخت، تأثیر نهادها و ویژگی‌های مدرنیته کنونی بر کمیت و کیفیت روابط و پیوندهای شخصی است. گیدنر معتقد است که تکثر و تعدد انتخاب‌ها و بازبودن جهان مدرن به روی عاملان آن در عصر کنونی به طور مستقیم بر روابط و تعاملات گروه‌های گوناگون مردم نیز تأثیر گذاشته است. وی این پدیده را «تغییر شکل صمیمیت‌ها و آشتایی‌های خصوصی» می‌نامد و آن را از ویژگی‌های نظام اجتماعی مدرن می‌داند. در چنین نظامی ارتباط‌های دوستانه و خصوصی با افرادی برقرار می‌شود که می‌بایست آن‌ها را میان امکانات گوناگون انتخاب کرد. در چنین نظامی، گستره انتخاب هر فرد بسیار بارز و وسیع و حفظ پیوندهای صمیمی و نزدیک نیز مستلزم برنامه‌ریزی و بازاندیشی دائمی درباره این مدرن، بیش از پیش به صورت نوعی رابطه ناب (Pure relationship) در آمده است. گیدنر رابطه ناب را نوعی رابطه اجتماعی خود مرجع می‌داند که منحصراً وابسته به احساس رضایت یا پاداش مشخصی است که از خود همان رابطه حاصل می‌شود. (گیدنر، ۱۳۷۸). در مجموع با توجه به عناصر فوق می‌توان گفت که رابطه ناب، رابطه‌ای خودمحور است که در آن معیارهای خارجی از بین رفته و فقط بر اساس احساس رضایت و پاداش متقابل طرفین درگیر در رابطه به وجود آمده است. خصلت دوستی در محیط‌های پیش از مدرن را باید در زمینه اجتماع محلی و خویشاوندی درک کرد اما بسط گسترده نظام‌های انتزاعی همراه با مدرنیته، سرشت این گونه دوستی‌ها را دگرگون کرد؛ و آن‌ها را به سوی درستی‌های مبتنی بر صمیمیت و اعتماد متقابل ناشی از خود واگشایی طرفین رابطه سوق داده است. بنابراین می‌توان گفت که رابطه ناب نیز به میزان زیادی بازاندیشانه و تأملی است، و نگهداری آن نیز نیازمند تلاش دائمی، بازاندیشی مداوم در رابطه، خود و دیگری و توجه به یهم‌ها و فرصت‌های موجود در رابطه است (گیدنر، ۱۳۷۷؛ لابتزن، ۱۳۸۰).

ج - مدرنیته و هویت شخصی

گیدنر بحث خود پیرامون جامعه و هویت شخصی در عصر مدرن را کاملاً با اتكا به مباحث پیشین خود در مورد ویژگی ها، پیامدها و ابعاد مدرنیته متاخر مطرح می کند. از نظر وی تغیراتی که امروز در جنبه های خصوصی زندگی شخصی ما ایجاد شده است، بستگی مستقیم به استقرار پیوندهای اجتماعی بسیار فراخ دامنه دارد چرا که از نظر او برای نخستین بار در تاریخ بشریت، به علت سطح وسیع و عمق بیش از پیش فرآیندهای فاصله گیری زمانی - مکانی، از جاکندگی و بازجایگیری، در دوران کنونی ماست که خود و جامعه در محیطی جهانی بیش از هر زمانی به هم وابسته شده است و با یکدیگر به در حال تعامل دائمی می باشد.

از نظر گیدنر در وضع و حال مدرنیته کنونی، عوامل مختلفی به طور مستقیم بر روابط بین هویت شخصی و نهادهای اجتماعی جدید تأثیر می گذارد. از نظر وی، بازنديشی یا بازتابندگی دوران مدرن - که از عوامل اصلی پویایی شدت یافته مدرنیته متاخر نیز هست، علاوه بر تمامی ابعاد زندگی مدرن، تا ژرفای خود انسان نیز امتداد یافته است. به عبارت دیگر، در تار و پود نظم پسا سنتی، خود به صورت نوعی طرح یا تصویری بازتابی درآمده است. از همین روست که در چارچوب جوامع مدرن کنونی خود جدید و دگرگونی یافته را بایست از طریق کاوشهای شخصی دریافت و آن را به عنوان بخشی از فرایند تماس متقابل بین تغییرات اجتماعی و شخصی ساخت و استوار نگاه داشت. در عصر جدید یا به قول گیدنر در دوران پسا سنتی، در برابر اشکال نوین تجربه با واسطه، هویت شخصی به صورت رفتارهایی جلوه گر می شود که به طور بازتابی به وجود می آید. این تصویر بازتابی از خویشتن، که بر روایت های زندگینامه وار منسجم و همواره قابل تجدیدنظر استوار است، در تار و پود انتخاب های متعدد و برآمده از نظامهای مجرد جای می گیرد. از همین روست که در زندگی امروزین، مفهوم سبک زندگی (life style) معنای خاصی به خود گرفته است (گیدنر، ۱۳۷۸؛ کسل، ۱۳۸۳).

ج - نظریه‌های اجتماعی فضای مجازی

صحبت از تأثیرات اجتماعی حضور در فضای مجازی و کاربری اینترنت بر هویت کاربر به طور کلی و بدون در نظر گرفتن نوع فعالیت و نوع حضور فرد در این فضا، کار بسیار دشواری است. چراکه فضای مجازی به مثابه مصداقی از تکنولوژی‌های ارتباطی و اطلاعاتی جدید نه فقط یک ابزار یا منبعی برای تولید و انتقال اطلاعات، بلکه محیطی مجازی و فضایی برای زندگی است. و بدیهی است که به سان فضایی مجازی برای زندگی‌ای مجازی می‌توان در این فضا به بی‌نهایت کنش دست زد. علاوه بر این بسته به ساختارهای عینی و ذهنی جهان واقعی کاربر و نیازها و توقعات او، کارکردها و امکانات فضای مجازی قابل تغییر و جایگزینی است. به همین علت نیز نظریه‌های موجود در باب تأثیرات حضور در فضای مجازی بر ابعاد هویتی فرد خصوصاً هویت شخصی و خود کاربران بسیار پراکنده است. با این حال، در مجموع، نظریات موجود در باب هویت و فضای مجازی را به سه دستهٔ بسیار کلی نظریه‌های خوش‌بینانه، نظریه‌های بدبینانه و نظریه‌های تلفیقی می‌توان تقسیم نمود:

الف - نظریه‌های خوش‌بینانه

نخستین و شاید معتبرترین نظریه در باب فرهنگ دیجیتال و خود در فضای مجازی که تا حدود بسیاری نیز خوش‌بینانه است، نظریه شری ترکل در باب رابطه حضور در فضای مجازی و شکل‌گیری خود پسا مدرن در بین کاربران فضای مجازی علی‌الخصوص شرکت‌کنندگان در (MUDS) (Multi - User Domains) یا میدان‌های چندکاربردی به مثابه فضایی مجازی برای گفت‌وگو، بازی نقش و تعامل با سایرین به طور مداوم و منظم است. البته ترکل در ارائه این نظریه تنها نیست و بسیاری دیگر از متفکرین از جمله استون (stone) در شرح و بسط نظریه ظهور خودهای چندگانه در فضای مجازی او را همراهی نموده‌اند. ترکل در کتاب زندگی بر روی صفحه نمایش Life On Screen در پی پاسخگویی به این پرسش اساسی است که چگونه رایانه‌ها با

تغییر ندادن نسبی شرایط زندگی ما، خودهای ما را تغییر می‌دهند؟ وی معتقد است که فضای مجازی در حال سوق دادن ما به فرهنگی پسا مدرن بر مبنای تمایز و پراکندگی است، چرا که حضور در فضای مجازی به علت ویژگی‌های خاص آن از جمله امکان گفتمانی و حذف نشانه‌های فیزیکی به خود کاربر اجازه می‌دهد که به آسانی نقش‌های متعدد و متفاوتی را در زمان‌های مختلف و با تنظیمات مختلف مورد دلخواه و پسند خود، بازی کند. علاوه بر این، فضای مجازی، از نظر وی تا حدودی فضایی رهایی‌بخش است چرا که به خود کاربر اجازه می‌دهد که در آن واحد خالق، بازیگر، کارگردان، تهیه کننده، و در مجموع همه کاره‌نمایش مطلوب خود باشد. همان طور که خود وی اظهار می‌دارد از نظر وی صفحه‌نمایش رایانه در حقیقت موقعیتی جدید برای تحقق خیال‌ها و تمایلات عقلانی یا نیازهای غریزی کاربران است (Turkle, 1996).

استون نیز معتقد است که فضای مجازی به عنوان رسانه‌ای با «پهنه‌ای باند باریک»^(۱) در مقایسه با تعامل چهره به چهره فرصت بیشتری را برای دخیل کردن فرایندهای تفسیر، تخيّل و آرزوهای طرفین تعامل در گفت‌وگو، فراهم می‌آورد. در حقیقت می‌توان گفت که بر حسب آنکه کاربر در فضای مجازی چگونه خود روی شبکه‌اش را ساخت‌بندی می‌کند و می‌سازد، سایرین در شبکه او را در ذهن و تصور خویش بارها بازآفرینی می‌کنند. این میانجیگری و نقش آفرینی واسطهٔ خیال و تصور در علل مجازی نیز از علل جذابیت این قبیل تعاملات است (Turkle, 1995; Hamman, 1996).

در مجموع، تم اصلی دیدگاه پسا مدرنیست‌هایی چون ترکل و استون پیرامون تأثیرات هویتی حضور در فضای مجازی، حول این محور شکل گرفته است که فضای مجازی فضایی رهایی‌بخش است که به کاربر اجازه رهایی از بدن و بسیاری از محدودیت‌های دیگر و شکوفایی جنبه‌های مختلف خود را که پیش از این قادر به بیان و

-۱ narrow bandwidth منظور از اصطلاح پهنه‌ای باند از نظر استون میزان اطلاعاتی است که در یک زمان واحد مبادله می‌شود. برای مثال تعاملات چهره به چهره دارای بیشترین میزان پهنه‌ای باند (high bandwidth) هستند چرا که هم فرد را می‌بینیم، هم صدایش را می‌شنویم. و هم قادر به نحس او هستیم (Stone, 1997).

تمایاندن آن‌ها بود، می‌دهد.

رویکرد خوش‌بینانه دیگر در باب تأثیرات مشارکت در اجتماعات و فعالیت‌های جمعی مجازی بر هویت کاربر است. این رویکرد پیش‌تر حول نظریات هوراد رینگولد (Howard Reingold) درباره اجتماعات مجازی، خصوصیات و تأثیرات آنان خصوصاً در ابعاد هویتی شکل گرفته است. نظریات وی در مجموع حاصل عضویت رینگولد در یکی از نخستین اجتماعات روى شبکه به نام WELL است. وی جوامع مجازی را گرددۀ‌مایی‌های اجتماعی‌ای می‌داند که در شبکه وقتی که تعداد کافی‌ای از کاربران با یکدیگر مشغول گفت‌وگو شدند، ظهور می‌کند؛ این گفت‌وگوها و تعاملات نیز بالطبع با احساسات انسانی برای شکل دادن به روابطی شخصی در فضای مجازی همراه است. از نظر وی کاربران در اجتماعات مجازی خرسنده‌ها یا توافق‌ها و ناخرسنده‌ها یا مخالفت‌های خود را با یکدیگر مبادله می‌کنند. در مجموع می‌توان گفت که از نظر وی شرکت در اجتماعات مجازی از نظر رینگولد از سوقی‌یی از فشارهای ناشی از وفق دادن خود با انتظارات گروهی و جمعی در دنیای واقعی می‌کاهد و آزادی پیش‌تری را به فرد در جهت تحقق خود مطلوب و ایده‌آل وی، و تعامل با سایرین مطلوب خود وی به او می‌بخشد، و از سوقی دیگر نیز از فشارهای محیطی و جغرافیایی بر کاربر بسیار می‌کاهد. شرکت در اجتماعات مجازی محلی، قومی، منطقه‌ای و غیره تاحدی می‌تواند باعث تقویت جنبه‌های بومی هویت و شرکت در اجتماعات جهانی و بین‌المللی در فضای مجازی نیز می‌تواند تاحدی باعث شکل‌گیری نوعی هویت جهانی یا جهان‌وطنی در فرد کاربر شود (Reingold, 1993).

ب - نظریه‌های بدینانه

این دسته از نظریات، ترکیبی از نظریات و رویکردهای نسبتاً بدینانه به تأثیرات حضور در فضای مجازی خصوصاً در ابعاد هویتی را شامل می‌شود. این نظریات عمدهاً به طور پراکنده و در انتقاد از نظریات و رویکردهای نسبتاً خوش‌بینانه پسامدرنیست‌ها

شکل گرفته است. مسئله نخست که این دسته نظریه‌پردازان بدان پرداخته و آن را به چالش کشیده‌اند، مسئله گمنامی به عنوان امکانی رهایی بخش است. وین و کاتز (Wynn and Katz) به عنوان مثال در مقاله خود تحت عنوان «اغراق در باب فضای مجازی» (Hyperbole over Cyberspace) گمنامی را سازه‌ای اجتماعی می‌دانند که بر اساس توافق افراد شکل گرفته است. دنیای مجازی در مجموع شاید محاسبه‌ناپذیرتر از دنیای روزمره باشد، اما در مجموع بر پایه همان قواعد و قراردادهای اجتماعی دنیای واقعی شکل گرفته است. در حقیقت فضای مجازی نیز توسط منابع قدرت اقتصادی و سیاسی واقعی کنترل و اداره می‌شود. اینترنت در این معنا محتوایی برنامه‌ریزی شده و از پیش مشخص است که عده برنامه‌ریز ایجاد می‌شود و تحت کنترل آنان است و به همین علت است که خودهای شکل گرفته در فضای مجازی نیز بیشتر شکل برنامه‌ها هستند تا هویت‌ها. در باب امکان گمنامی نیز از نظر این دو مسئله اصلی در فضای مجازی نه گمنامی بلکه قابلیت دیده شدن متقابل همگان است. دست‌یابی به توازنی از قدرت، هر فرد کاربر را در فضای مجازی قادر می‌سازد که دیگرانی را که مشغول تماشای اویند، بینند. (Wynn and Katz, 1998: 327-298)

مسئله دیگری که اکثر آسیب‌شناسان شبکه بدان پرداخته‌اند، مربوط به ویژگی‌های خاص تعاملات و ارتباطات در دنیای مجازی است. آنان معتقدند که تعاملات مجازی در نهایت منجر به ایجاد انزواج اجتماعی و کاهش تعاملات کاربر در دنیای واقعی وی خصوصاً از لحاظ عمق و کیفیت می‌شود و عموماً استفاده بیشتر از اینترنت با کاهش ارتباطات اجتماعی خصوصاً از نوع ارتباطات نزدیک و صمیمی با اعضای خانواده، دوستان نزدیک و غیره همراه است. از نظریه پردازان این رویکرد می‌توان از هیوبرت دریفوس (Hubert Dreyfus) فیلسوف و نگارنده کتاب نگاه فلسفی به اینترنت و متقدان بزرگ فضای مجازی به خصوص تعاملات مجازی در دنیای معاصر، زیگمونت باومن (Zygmunt Bauman) و جان تاملینسون (Tomlinson) نام برد.

پ - نظریه‌های تلفیقی

در این بخش در مجموع از بین نظریه‌های تلفیقی متعدد موجود به عنوان نمونه دو رویکرد کاملاً متفاوت به هویت و فضای مجازی را بطور مختصر شرح خواهیم داد. رویکرد نخست، رویکردی به نحوه شکل‌گیری و ارایه خود در فضای مجازی در چارچوب نظریه نمایشی گافمن است و رویکرد دوم، رویکرد نوینی به خود در دنیای مدرن کنونی و در پرتوی ظهور و گسترش رسانه‌های جدید و افزایش تعاملات رسانه‌ای شده است.

هیو میلر (Hugh Miller) در مقاله معروف خود تحت عنوان «ارایه و نمایاندن خود در زندگی الکترونیکی» (The Presentation of Self in the Electronic Life) و با نام فرعی «گافمن در اینترنت» در پی توضیح نحوه ارائه خودهای مجازی در فضای مجازی با استفاده از چارچوب نظریه نمایش گافمن و نظریات وی در باب نحوه ارایه خود در زندگی روزمره است. میلر معتقد است که ارتباطات الکترونیکی دامنه جدیدی از چارچوب‌های تعامل را با آداب و رسوم مخصوصی وضع می‌کند که اگرچه آشکارا از تعاملات دنیای واقعی و با حضور فیزیکی فقیرترند، اما فرصت‌ها و چالش‌های جدیدی را در راه ارایه و نمایاندن خود در دنیای کنونی فراهم می‌کنند. حال پرسش اصلی میلر در این جاست که «چگونه حقیقتاً نمایش خود در فضای محدود تکنولوژیک و دائمی رویه گسترش فضای مجازی رخ می‌دهد و ساختار تعاملات بدون چهره بر روی شبکه چگونه است؟!» (Miller, 1995) از نظر وی در مجموع می‌توان گفت که افراد در فضای مجازی فرصت ارائه خود مطلوب و ایده‌آل خویشن را تاحدودی در اختیار دارند. خودهایی که می‌توانند پشت صحنه فرد در دنیای واقعی یا ترکیبی از پشت صحنه و جلوی صحنه وی باشند. فضای مجازی در این معنا هم می‌تواند در حکم جلوی صحنه خود و دیگران و هم در حکم پشت صحنه آنان باشد. البته بدیهی است اجرای نقش‌های بعضی متفاوت و رفت و آمد مداوم بین پشت صحنه و جلوی صحنه ممکن است کمی ناپایداری هویتی برای فرد کاربر ایجاد کند. اما به طور کلی فضای

مجازی فرصت‌های شایسته‌ای را برای نمایاندن مطلوب خود و شناخت بهتر خود و دیگری در جریان تعاملات مجازی در اختیار ما قرار می‌دهد.

رویکرد آخر برگرفته از نظرات جان تامپسون (John Tompson) پیرامون خود و تجربه در دنیای رسانه‌ای شده کنونی است. اگر چه تامپسون در نظریه اجتماعی ای که درباره تأثیرات آشکار رسانه‌ها ارائه کرده است به طور کلی بیش تر به بررسی تأثیرات اجتماعی توسعه رسانه‌های ارتباطی جدید در جهان مدرن کنونی پرداخته است، اما بدیهی است نظریات وی را می‌توان به یکی از انواع مصاديق این رسانه‌های جدید یعنی رسانه ارتباطی مورد نظر در این پژوهش (اینترنت) نیز تقلیل داد. تامپسون در رویکرد خود در مجموع به نظریات گیدنر در باب مدرنیته، ویژگی‌ها و خصوصیات ساختارهای جوامع مدرن کنونی توجه بسیاری داشته و از مفاهیم نظریه گیدنر درباره هوتیت شخصی در جهان مدرن کنونی نیز بهره فراوان برده است؛ از مفاهیمی چون جدایی زمان و مکان، از جاکندگی، تغییر شکل صمیمیت، بازتابی بودن هوتیت و بازتابندگی نمادین دنیای مدرن در تمام سطوح، افزایش تجارب با واسطه و غیره. در مجموع می‌توان گفت که پیشرفت رسانه‌ها و شکل‌گیری و توسعه رسانه‌های جدیدی مثل اینترنت با گسترش منابع نمادین موجود برای فرآیند خودسازی، سازمان بازتاب‌دهنده خود را عمیق‌تر و برجسته‌تر می‌کند، افق‌های زندگی افراد را مدام تغییر می‌دهد و آنان را به سوی کشف شکل‌های دیگر زندگی رهنمون می‌سازد. فراوانی و کثرت مطالب و مواد رسانه‌ای شده در این وضعیت، در مجموع می‌تواند امکان نگاهی دیگر را برای افراد فراهم کند و آنان را قادر سازد که به طور انقلابی درباره همه‌چیز، خودشان، سایرین، شرایط زندگی‌شان، اندیشه‌هایشان، سبک‌های زندگی موجود و غیره بیاندیشند. اما نباید از نظر دور داشت که برجسته کردن و تشدید طرح بازتابی خود از سویی فرد را بیش از پیش به سیستم‌های رسانه‌ای که فراتر از کنترل او قرار دارد، وابسته می‌سازد و از سویی دیگر با افزایش دائمی مطالب نمادین رسانه‌ای شده و گسترش تعاملات رسانه‌ای نیز، افراد با روایات بی‌شماری از خود، دیدگاه‌های فراوانی نسبت به

دنیا و انواع پایان ناپذیری از اطلاعات و ارتباطات مواجه هستند که قادر به جذب تمامی آنها به نحوی مؤثر، منسجم و همگون با یکدیگر نیستند. در کل، رسانه‌ها خصوصاً رسانه‌های جدید افراد را قادر می‌سازند که به راحتی و بدون تغییردادن محیط‌های زمانی و مکانی زندگی شان به قلمروهای جدید و کاملاً متفاوتی از تجربه حرکت کنند. اما این وضعیت به انضمام گشودگی‌ها و امکاناتی که برای فرد مدرن به همراه دارد، می‌تواند برای فرد مدرن موقعیتی بسیار تشویش‌زا نیز ایجاد کند، چراکه دقیقاً این تجارت در محیطی صورت می‌گیرد که ممکن است از حیث مکان یا زمان و از حیث شرایط اجتماعی و مادی زندگی کاملاً با محیط کش روزمره فرد متفاوت و حتی در تضاد با آن باشد (تامپسون، ۱۳۷۹: ۲۹۶-۳۲۸).

پرسش‌ها، فرضیه‌ها و مدل نظری پژوهش

با توجه به چهارچوب مفهومی فوق، پرسش‌های اساسی، فرضیه‌ها و مدل نظری این پژوهش به شرح ذیل مطرح می‌شود:

- حضور در فضای مجازی تا چه اندازه در شکل‌گیری و یا تقویت هویت مدرن در بین کاربران جوان ایرانی مؤثر است؟
- آیا بین نحوه مصرف اینترنت و میزان زمان صرف شده در آن با نحوه ارائه و مدیریت خود در این فضا رابطه‌ای وجود دارد؟
- آیا بین نحوه مصرف اینترنت و میزان زمان صرف شده در آن با میزان دست‌یابی به هویت مدرن در بین کاربران جوان ایرانی رابطه‌ای وجود دارد؟

فرضیه‌های اصلی:

- حضور در فضای مجازی و استفاده از اینترنت باعث شکل‌گیری و تقویت هویت مدرن در بین کاربران جوان ایرانی می‌شود.
- هرچه حضور کاربر در فضای مجازی مستمرتر و نوع مصرف او در آن حرفه‌ای تر

(منوط به تولید و دستکاری اطلاعات و نه فقط مصرف آن) باشد، شکل‌گیری و تقویت برخی عناصر کلیدی هویت مدرن نیز در پناه این نوع مصرف در کاربر شدیدتر می‌باشد.

فرضیه‌های فرعی:

- هرچه شخصیت روی شبکه و بیرون از شبکه کاربر به هم شیوه‌تر باشد، استفاده او از گمنامی و اسامی مستعار گوناگون کم‌تر و بازی نقش توسط کاربر در پناه شخصیت‌های مجازی گوناگون کم‌تر باشد، دست‌یابی کاربر به هویت مدرن شدیدتر خواهد بود.

روش تحقیق

در این پژوهش با توجه به مقتضیات خاص فضای مجازی، پیچیده و انتزاعی بودن مفهوم هویت مدرن به منزله متغیر وابسته اصلی پژوهش و بدین بودن پژوهش در حوزه جامعه‌شناسی فضای مجازی (Cyberspace sociology) خصوصاً در ایران، در کنار روش پیمایش (Survey) از یافته‌های حاصل از مصاحبه‌های عمیق مقدماتی نیز همواره درجهت توصیف و تبیین شایسته تر فرضیه‌ها استفاده شده است. علت انجام مصاحبه‌های عمیق در این پژوهش دست‌یابی به ژرفای پدیده مورد بحث است. و سپس به تصویر کشیدن نکات جزئی ولی پراهمیت، در جهت ترسیم تصویری دقیق تر و ظریف تر از تأثیرات هویتی حضور در فضای مجازی می‌باشد. و علت استفاده از روش کمی با تکنیک پرسشنامه اینترنتی نیز دست‌یابی به دایره شمول فراختر و سطح مطالعه گسترده‌تر و کلی تر در مطالعه این تأثیرات می‌باشد. که پی‌آمد آن دست‌یابی به تصویری فراختر و پهن دامنه‌تر است.

قبل از پرداختن به سایر مسایل روشی لازم به ذکر است که پژوهش فوق در پی کشف تأثیرات حضور در فضای مجازی و مصرف اینترنت به مثابه رسانه‌ای مدرن

نمودار شماره ۱- مدل تحلیلی متغیرهای پژوهش

محیط مورد مطالعه، شایسته‌تر و پر بازده‌تر است، در این پیمایش از تکنیک پرسشنامه اینترنتی (ایمیلی^(۱)) استفاده شده است. جمعیت آماری این پیمایش نیز شامل کاربران ایرانی ۱۵-۳۵ ساله است. در پیمایش فوق بعلت موجود و در دسترس نبودن هیچ‌گونه چارچوب نمونه‌گیری مشخص و پراکندگی جمعیت آماری موردنظر، از نمونه‌گیری غیراحتمالی با استفاده از نمونه‌های در دسترس (availability samples) استفاده شده است. در حقیقت پرسشنامه این پژوهش در ابتدا برای نزدیک به سه هزار نفر از کاربران ایرانی سایت یاهو فرستاده شد و در مرحله بعد از پرسشنامه‌های بازگشته و تکمیل شده توسط کاربران، با توجه به تعریف جمعیت آماری پژوهش و پس از حذف پرسشنامه‌های مسئله‌دار در نهایت ۳۰۵ پرسشنامه مورد ارزیابی و بهره‌برداری نهایی قرار گرفت. لازم به توضیح است که این حجم نمونه با توجه به عدم اطلاع درست از تعداد واقعی جمعیت آماری مورد مطالعه و متعاقب آن عدم امکان استفاده از فرمول‌های رایج تعیین حجم نمونه، بطور تجربی و با عنایت به حجم نمونه در پژوهش‌های مشابه انتخاب شده است.

مشخصات زمینه‌ای و کلیدی پاسخگویان این پژوهش به این شرح است: از میان ۳۰۵ پاسخگو ۶۰/۳ درصد پاسخگویان مرد و ۳۹/۷ درصد زن هستند. میانگین سنی کاربران پاسخگو ۲۶ سال و میانه سنی آنان نیز در حدود ۲۴ سال است. درباره سطح تحصیلات پاسخگویان هم باید گفت که ۳ درصد پاسخگویان کمتر از دیپلم، ۱۸ درصد دیپلم و فوق دیپلم، ۱/۴۶ درصد لیسانس و ۳۲/۹ درصد نیز فوق لیسانس و بالاتر از آن بوده اند. بدین ترتیب در مجموع ۷۰/۹ درصد پاسخگویان دارای تحصیلات در سطوح لیسانس و بالاتر هستند. وضعیت شغلی پاسخگویان نیز به نحوی است که با

۱- پیمایش اینترنتی برای نخستین بار در اوخر دهه ۸۰ و اوایل دهه ۹۰ میلادی در بریگسترشن دسترس پذیری وب (Web) و ایمیل (email) کشف و مورد بهره‌برداری قرار گرفت. در زمان بسیار اندکی همراه با پیشرفت امکانات چندرسانه‌ای اینترنت، به علت سهولت به کارگیری، قیمت ارزان، سرعت فراوان انجام و پاسخ‌گویی مناسب خصوصاً در صورت ترکیب با سایر انواع پیمایش‌ها، پیمایش اینترنتی مورد استقبال و استفاده قرار گرفت (Fricker and schonlau, 2002).

توجه به جوانبودن جمعیت نمونه همان طور که انتظار می‌رود نزدیک به نیمی از پاسخگویان (۴۸/۳ درصد) دانش‌آموز و دانشجو هستند. متوسط مدت زمان کاربری در بین پاسخگویان نیز در حدود ۵ سال است.

یافته‌های پژوهش

همان طور که پیش از این نیز اشاره شد، در این پژوهش، رویکرد ما در مطالعه واقعیت اجتماعی مورد مطالعه‌مان - جوانان در فضای مجازی - رویکردهای تلفیقی است. لذا در توضیح اجمالی دستاوردهای پژوهش نیز همواره از یافته‌های حاشیه‌ای و مشاهدات حاصل از مصاحبه‌های مقدماتی در کنار دستاوردهای اصلی پیمایش، در جهت تکمیل آنان و ترسیم نمودن تصویری نزدیک‌تر با واقعیت پدیده اجتماعی مورد بحث خود بهره خواهیم جست. در پژوهش فوق، متغیر واپسنه اصلی؛ هویت مدرن، متغیر مستقل اصلی، مصرف حرفه‌ای؛ و متغیر مستقل فرعی، نحوه ارائه و مدیریت خود در فضای مجازی است.

متغیر مستقل اصلی این پژوهش، میزان مصرف حرفه‌ای یا به عبارت دیگر نوع مصرف و استفاده کاربر در فضای مجازی و اینترنت، ترکیبی است از نوع مصرف و میزان مصرف کاربر در طول زمان کاربری. در ارزیابی نحوه توزیع این متغیر به تفکیک به بحث درباره نوع مصرف کاربران می‌پردازیم و سپس از نحوه و میزان بهره‌مندی آنان از امکانات متعدد اینترنت و میزان زمان صرف شده در این فضا همراه با میزان واپستگی و تعلق آنان به فضای مجازی سخن می‌گوییم و در انتهای نیز به طور یکجا نحوه توزیع شاخص مصرف حرفه‌ای که مشتمل از مجموعه‌ای از پرسش‌های مربوط به نوع و میزان حضور و بهره‌مندی از امکانات فضای مجازی است مورد ارزیابی قرار می‌گیرد تا به طیفی از نوع مصرف، از حداقل میزان مصرف (مصرف سرگرمی و گاهگاهی) تا حداقل میزان مصرف (مصرف حرفه‌ای و دائمی با عمیق‌ترین و بیشترین تأثیرات) دست یابیم. در مجموع ملاک‌های نوع مصرف در این پژوهش، شامل میزان زمان

هفتگی صرف شده، مدت زمان کاربری، نوع استفاده منوط به تولید اطلاعات یا مصرف صرف و غیره در اینترنت و طرز تلقی و نگرش کاربران درباره نوع مصرف فعلیشان می‌باشد. بر حسب نحوه توزیع متغیرهای فوق ۳۲/۵ درصد کاربران مورد بررسی در این پژوهش کمتر حرفه‌ای، ۳۵/۱ درصد نیمه حرفه‌ای و ۳۲/۵ درصد در حد بالایی حرفه‌ای می‌باشند. شاید بتوان علت اصلی فزونی تعداد کاربران نیمه حرفه‌ای و حرفه‌ای بر کاربران غیرحرفه‌ای را در این پیماش مرتبط با نحوه تکمیل پرسشنامه‌ها و اینترنتی بودن پرسشنامه دانست.

همان‌طور که در مباحث پیشین ذکر شد این پژوهش همواره در بحث دست‌یابی به تأثیرات حضور در فضای مجازی و مصرف اینترنت بر هویت فرد کاربر در طول زمان مصرف و پس از آن است. اما از آنجاکه هویت به طور اعم و هویت مدرن به طور اخص، خود به تنها بی و به طور کلی سازه‌ای بسیار انتزاعی است، به طور مستقیم غیرقابل مشاهده و سنجش ناپذیر می‌باشد. با توجه به چهارچوب نظری پژوهش - که تکیه اصلی آن بر شاخصه‌های هویت مدرن از نظر گیدنر است - گویه‌های مربوط به مطالعه این متغیر (هویت مدرن) از لحاظ مفهومی به دسته‌های چندگانه و به هم پیوسته‌ای طبق چهارچوب نظری پژوهش تقسیم می‌شود. درنهایت، هدف از این تفکیک نیز چیزی جز توصیف و ترسیم دقیق‌تر تأثیرات فضای مجازی بر شکل‌گیری برخی شاخصه‌های مهم هویت مدرن در بین کاربران ایرانی خصوصاً کاربران جوان نمی‌باشد. گویه‌ها و پرسش‌های مربوط به بررسی میزان دست‌یابی به هویت مدرن در پرتوی حضور در فضای مجازی و بهره‌گیری از امکانات آن در پژوهش فوق حول چهار محور اصلی می‌چرخد: الف - تأثیرات حضور در فضای مجازی و مصرف اینترنت بر بازتابندگی خود و رشد تفکر بازنده‌شانه در فرد کاربر. ب - اثرهای حضور در فضای مجازی و مصرف اینترنت بر دامنه تعاملات اجتماعی کاربر و تبعات حاصل از آن. پ - اثرهای حضور در فضای مجازی بر تجربه از جاکندگی زمان و مکان. ت - اثرهای حضور در فضای مجازی و مصرف اینترنت بر تجربه اضطراب و اعتماد به طور توأمان.

و یک محور فرعی: ث - اثرهای حضور در فضای مجازی و مصرف اینترنت بر احساس آزادی و استقلال و قدرتمندی فرد کاربر تنظیم شده است. در ادامه بعلت اهمیت موضوع، به کوتاهی به توصیف نحوه واکنش پاسخگویان نسبت به اثرهای حضور در فضای مجازی بر هریک از این چهار محور اصلی هویت مدرن بطور مجزا خواهیم پرداخت.

همانگونه که در چهارچوب مفهومی نیز بیان گردید بازتابندگی خود در حقیقت پرسه آزمون کردن، بازپرسی و نظارت دائمی بر رفتارهای خود و دیگران است، که در پرتوی شرایط اجتماعی دوران مدرنیته متاخر توسعه می‌یابد. در این وضعیت افراد مخاطرات حاصل از تجربیات جدید را، به اطمینان حاصل از پایبندی به یقین‌های گذشته ترجیح می‌دهند. (یلیتون، تونی و دیگران، ۲۰۰۰) ما برآئیم که تجارب حاصله از حضور کاربر جوان ایرانی در فضای مجازی و دست‌یابی به اطلاعات و ارتباطات گسترده و نوین، بسته به میزان عمق و وسعت این حضور، موجب بازندهشی در هویت فردی کاربران جوان ایرانی و متزلزل شدن جدی فراروایت‌های موجود در اذهان آنان می‌شود. در همین راستا ۷۸/۷ درصد کاربران معتقدند که تعامل با سایر کاربران در فضای مجازی باعث ایجاد تغییراتی در طرز تفکر آنان شده است، و نزدیک به ۸۷ درصد کاربران مورد بررسی نیز موافقند که دست‌یابی به اطلاعات گسترده و متنوع در فضای مجازی تغییراتی جدی در طرز تفکر شان ایجاد کرده است. در حدود ۴۶ درصد پاسخگویان بر این باورند که حضور در فضای مجازی باعث تغییر در فراروایت‌های آنان شده است و در حدود ۷۳ درصد آنان نیز معتقدند که در مجموع، به علت تجربه حضور در فضای مجازی و بهره‌گیری از امکانات آن، به شناخت بهتر و کامل‌تری از خود دست یافته‌اند. در نهایت در حدود ۸۸ درصد کاربران نیز موافق بوده‌اند که در پرتو برخورد بالاندیشه‌ها، سبک‌های متفاوت زندگی در فضای مجازی کاربران ایرانی امروز قادرند بسیار آسان‌تر از گذشته تنوع موجود در جهان متکثر فعلی را تحمل کنند. بدون وجود و تعامل با دیگری بحث از هویت‌بی معناست. دریک معنای کلی هویت

به تعریف خود در ارتباط با دیگران اشاره دارد که از یک سوی با شباهت‌ها، از سوی دیگر با تفاوت‌های افراد در ارتباط است. همان طور که جنکیتز در کتاب هویت اجتماعی بیان می‌دارد، تمامی هویت‌های انسانی حتی هویت فردی که درخویشتن خود تجسم می‌یابد، براساس نحوه ارتباط با دیگران و تجربه‌های اجتماعی دوران حیات فردی شکل می‌گیرد. (جنکیتز، ۱۳۸۱) اینترنت به مثابه نوعی تکنولوژی ارتباطی اطلاعاتی جدید خصوصاً در بعد ارتباطیش بشدت بر هویت فردی و جمعی کاربران و افزایش سرمایه اجتماعی و قدرت نمادین آنان مؤثر می‌باشد. در حدود ۸۵ درصد پاسخگویان این پیمایش، میزان ارتباط خود را با سایر کاربران در اینترنت از حد متوسط تا حد زیاد دانسته‌اند. در حدود ۷۱ درصد پاسخگویان معتقدند که در کل، حضور در فضای مجازی باعث افزایش دامنه ارتباطات اجتماعی آنان شده است و در حدود ۵۰ درصد کاربران نیز معتقدند که تاکنون در فضای مجازی با کاربرانی در ارتباط بوده‌اند که در دنیای واقعی به ندرت می‌توان شبیه آنان را در محدوده روابط اجتماعی هر روزه شان بیابند. در همین راستا ۶۰ درصد پاسخگویان نیز اظهار داشته‌اند که دامنه برخی دوستی‌های مجازی آنان به دنیای واقعی کشیده شده است. در حدود ۹۰ درصد پاسخگویان بر این باورند که اینترنت این امکان را برایشان فراهم کرده است که با افرادی از سایر کشورها و با فرهنگ‌های مختلف ارتباط برقرار کنند. ۸۹ درصد پاسخگویان معتقدند که در فضای مجازی نیز مثل دنیای واقعی دارای روابطی صمیمانه همراه با تعهد متقابل نسبت به دوستان خود می‌باشند. ۷۴ درصد آنان نیز برآند که ارتباطات اینترنتی، دوستی‌ها و ارتباطاتشان را با برخی دوستانشان صمیمی‌تر از گذشته کرده است. در نهایت ۸۲ درصد پاسخگویان نیز بر این عقیده‌اند که با توجه به کمرنگ‌شدن فشار هنجارهای اجتماعی - چه رسمی و چه غیررسمی - در پناه امکانات موجود در فضای مجازی، شرایط گفت‌وگو در این فضا عادلانه‌تر و آزادانه‌تر از دنیای واقعی است.

از جاکندگی، جابه‌جا ساختن و بیرون کشیدن و از جای اصلی خود درآوردن روابط

اجتماعی از زمینه‌های بومی و محلی و بازترکیب و به هم درآوردن مجدد آن‌ها در فاصله‌های نامحدود زمانی و مکانی است (نوذری، ۱۳۸۰: ۳۷۷). در همین راستا ۷۴ درصد کاربران پاسخگو بر این باورند که فضای مجازی فرصت‌های زیادی را در اختیار آنان قرار داده است تا بتوانند از زمان و مکان محدود و بسته خود در دنیای واقعی فراتر رفته و تجربه جدیدی را کسب نمایند. در حدود ۹۰ درصد آنان نیز معتقدند که زمان آغاز کاربری تاکنون آشناشان با سایر جوامع موجود در دنیای واقعی از جهات فرهنگی، اجتماعی و غیره بیشتر شده است و حضور در پهنه فضای مجازی و تعامل با کاربران متفاوت از جوامع مختلف و دست‌یابی به اطلاعات جهانی باعث شده است که این کاربران به کوچکی عرصه زندگی روزمره خود پی ببرند.

گیدنر محقق ساختن خویشن مدرن را به تعادل بین فرصت‌جویی و خطرکردن تعبیر می‌کند. نوعی قیدهای آزاردهنده گذشته را رها کردن و استقبال از فرصت‌های متنوع جدید برای توسعه شخصیت. دلالت ضمنی مفهوم ییم در آن است که هیچ جنبه‌ای از کنش انسانی از یک جریان ثابت و همیشگی تبعیت نمی‌کند بلکه همه چیز بر مبنای احتمال است. از سوی دیگر نیز مشخصه دنیای مدرن تعامل مداوم با دیگران غایب است، افرادی که شاید شخص هرگز آنان را ندیده و با آن‌ها مواجه نشود، اما کنش‌های آنان مستقیماً روی زندگی شخصی او تأثیر می‌گذارند (گیدنر، ۱۳۷۸؛ لاتن، ۱۳۸۰). به نظر می‌رسد که فضای مجازی، در مقیاسی بسیار کوچک با قراردادن کاربر در کنار سایر کاربران بی‌چهره و ناآشنا، در محیط‌های ناشناخته، تجربه ییم و در عین حال به علت بهره‌گیری از امکانات آن، تجربه اعتماد به این فضا، سایرین در این فضا و کلا اعتماد به هرچه که در این فضاهاست را ایجاد می‌کند. در همین راستا بیش از نیمی از کاربران پاسخگو یعنی در حدود ۶۰ درصد آنان معتقدند که در مجموع به سایر کاربران اینترنتی اعتماد زیادی ندارند، ۶۷/۲ درصد کاربران پاسخگو نیز برآئند که هنگام حضور در این فضا ترس و یا اضطراب خاصی را احساس نمی‌کنند که علت این امر را نیز شاید بتوان در امکان استفاده از مزایای گمنامی در این فضا و بطور نسبی غیرقابل

شناسایی و پیگیرد بودن کامل کاربران در آن، دانست. در مجموع ۶۶ درصد کاربران پاسخگو معتقدند که به خاطر برخی خصوصیات ذاتی این فضا مثل گمنامی، امکان حذف مشخصه‌های فیزیکی و غیره در بسیاری موارد خصوصاً در حین تعامل با سایر کاربران ناآشنا، در حال خطرکردن یا به عبارت دیگر ریسک‌کردن هستند و در حدود ۸۴ درصد آنان نیز بر این باورند که به علت علاقه به بهره‌مندی از امکانات اینترنت با وجود نامنی‌های بسیار در آن چاره‌ای جز اعتماد بدان را ندارند.

در مجموع به طور بسیار فشرده و مجمل و با توجه به واکنش پاسخگویان به گوییها و سؤالات مربوط به پنج محور هویت مدرن می‌توان گفت که، حضور در فضای مجازی با توجه به خصوصیات و امکانات خاص این فضا -که بیشتر متاثر از دو خاصیت ذاتی آن؛ فضابودگی، یعنی نداشتن چارچوبهای فیزیکی و مکانی مشخص، و مجازی بودن آن می‌باشند - نظری امکان گمنامی، امکان تعامل همزمان و غیره همزمان با طیف وسیعی از دیگریها اعم از دردسترس یا دور از دسترس در دنیای واقعی، و متعاقباً دیدن بازتاب خود در ارتباط با سایرین، امکان رویارویی با فضاهای و جریان‌های ناآشنا، امکان پشت سر نهادن نسبی مرزهای طبیعی و اجتماعی موجود در دنیای واقعی، امکان دسترسی سریع و نسبتاً آسان به طیف وسیعی از اطلاعات اعم از محلی، جهانی، تخصصی، عمومی، وغیره، امکان تعامل و ارتباط صرفاً مبتنی بر نوشتار با سایرین و بی‌نهایت امکان دیگر، کاربر فضای مجازی خصوصاً کاربر جوان ایرانی را - با توجه به ساختارهای عینی و ذهنی جامعه نیمه‌سترنی، نیمه مدرن، پسا ستونی، پیشا مدرن خود - قادر می‌سازد که برخی تجارت خرد و کلان ویژه زندگی در جوامع مدرن کنونی را با توجه به ساختارها، نهادها و ساختهای مختص این نوع جوامع، تجربه کند و از آن‌ها تأثیر پذیرد، تجارتی نظری تجربه جدایی زمان و مکان، جدایی مکان از فضا، تجربه برقراری روابط دوستانه و صمیمی با سایرین متعدد و متفاوت همراه با احساس نوعی تعهد درونی به رابطه، تجربه اعتماد به افراد و ساختارهای نامریی با در نظر گرفتن و پذیرفتن یهم‌ها و مخاطرات موجود،

تجربه آزادی، استقلال و قدرتمندی فردی و غیره، ترکیب این تجارب کمایش مشترک بین فضای مجازی و دنیای مدرن همراه با دو پیامد دیگر حضور در فضای مجازی؛ نخست افزایش دامنه تعاملات اجتماعی فرد کاربر در فضای مجازی و به تبع آن در دنیای واقعی با هر دو جهان معاصران در دسترس و دور از دسترس و در پی آن افزایش سرمایه اجتماعی فرد و دوم دست‌یابی کاربر فضای مجازی به دامنه وسیعی از اطلاعات گوناگون و در پی آن افزایش قدرت نمادین فرد، بتدریج پنداشت کاربر جوان ایرانی از کیستی و چیستی خود، دیگران و جهان پیرامونش را دگرگون، و هویت او را دستخوش تحول می‌کند و درنهایت باعث شکل‌گیری هویتی بالنسبه سیار، ناپایدار، بازاندیشه و متکثر در روی می‌شود. هویتی که با توجه به خصوصیات آن می‌توان آن را هویت مدرن نامید. در کل، نگرش‌های کاربران درباره تغییرات هویتی خودشان از زمان کاربری اینترنت تاکنون در این پژوهش، بیانگر دست‌یابی آنان به برخی از شاخصه‌های کلیدی هویت مدرن در پرتو حضور در فضای مجازی و بهره‌گیری از این تکنولوژی اطلاعاتی، ارتباطی مدرن می‌باشد. بطوریکه می‌توان به وضوح مشاهده کرد که کاربرانی که مدت زمان بیشتری از وقت خود را صرف فعالیت جدی و مستمر در شبکه می‌کنند به خصوص کاربرانی که فضایی را در شبکه به هر نحو ممکن به توزیع دستاوردها و نشر عقاید خود اختصاص می‌دهند تاحد قابل ملاحظه‌ای به شبکه وابسته و متکن می‌باشند. آنان در پناه این حضور و فعالیت مستمر در فضای مجازی بیش از سایر کاربران به کلیدی‌ترین شاخصه‌های هویت مدرن دست می‌یابند. جدول ذیل تصویرگویایی را از این تفاوت ترسیم می‌نماید:

همان طور که در جدول زیر و در اختلاف قابل ملاحظه میانگین نمره‌های کاربران با مصرف حرفه‌ای و سرگرمی و تتابع حاصل از کاربست آزمون ۱ و سطوح معناداری مختص بدان نیز نمایان است، در کل شاخص و درتمامی ابعاد هویت مدرن باستانی تجربه بیم و امید تفاوت معناداری بین میانگین نمره‌های کاربران با مصرف حرفه‌ای و

جدول شماره ۱ - بررسی میزان دست یابی به شاخصه‌های هویت مدرن در بین کاربران اینترنتی

مورد مطالعه به تفکیک نوع مصرف

سطح معنا داری	۱	میانگین صرف سرگرمی حرفه‌ای	گوییه‌ها		ردیف ردیف ردیف ردیف ردیف ردیف
			صرف	مصرف	
۰/۰۱۲	۲/۵۴	۱۷/۱	۱۵/۹	<ul style="list-style-type: none"> - حضور در اینترنت و ارتباط با افراد مختلف و متفاوت باعث ایجاد تغییراتی فکری و ذهنی در من شده است. - دست یابی به اطلاعات گستره‌د در اینترنت تغییراتی را در طرز تفکر م ایجاد کرده است. - در اینترنت گاهی از معیارهایی در دنیا واقعی فاصله می‌گیرم. - حضور در اینترنت و استفاده از آن در کتاب‌خواری جنبه‌های دنیا واقعی باعث ایجاد تغییراتی در برخی ارزش‌ها، بورها و تعصبات سنتی به دینی ام شده است. - حضور در اینترنت و ارتباط با افراد مختلف باعث شده خودم را بهتر و کامن‌تر بشناسم. - پرخورد با اندیشه‌های زندگی‌های متفاوت و متعدد در اینترنت پذیرش آراء و عقاید مختلف را برای کاربران ایرانی آسانتر از پیش کرده است. 	۶
۱/۰۱	۳/۴۰	۱۵	۱۳/۶	<ul style="list-style-type: none"> - اینترنت باعث شده مخاطبان من از جوانب مختلف گستره‌شی پیدا کنند. - از زمان کاربری اینترنت دائمی ارتباطات اجتماعی ام گسترش‌تر و متنوع شده و دوستان بیشتری پیدا کرده‌ام. - دوستان من در دنیا واقعی تاحدودی از هم متفاوت هستند. - در اینترنت با افرادی در ارتباط هستم که در دنیا واقعی با امثال آنان بندرت در ارتباط هستم. - دائم برخی دوستی‌های من به دنیا واقعی کشیده شده است. - اینترنت این امکان را برای من فراهم کرده است که با افرادی از سایر کشورها و قره‌باغ‌های مختلف ارتباط برقرار کنم. 	۶

۱۴۳ / رابطه حضور در فضای مجازی ...

ادامه حدول شماره ۱

ردیف	نام و نکات	تاریخ	محل اجرا	مبلغ	میانگین		گویه ها	
					مصرف	مصرف		
					سرمایه ای خرفاوی	سرمایه ای خرفاوی		
۱	۱-۱-۱-۱-۱-۱-۱-۱-۱	۱۳/۲	۱۲/۳	-۲/۹۶	-۰/۰۳	-	-	-
۲	۱-۱-۱-۱-۱-۱-۱-۱-۱	۸/۳	۸/۵	-۴/۱۲	-۰/۶۸	-	-	-
۳	۱-۱-۱-۱-۱-۱-۱-۱-۱	۱۲/۳	۱۲/۲	-۲/۹۶	-۰/۰۳	-	-	-

ادame جدول شماره ۱

سطح معنا داری	۱	دانشگان		گویا	
		مصرف	صرف		
۰/۰۴	۲/۹۱	۱۱/۲	۹/۷	<ul style="list-style-type: none"> - در اینترنت احساس من استقلال فردی بیشتری نسبت به دنیای واقعی می کنم - در اینترنت احساس اعتماد به نفس بیشتری نسبت به دنیای واقعی ام می کنم - در اینترنت خود را قادر به انجام بسیاری از کارهای دلخواه خود می کنم - به عنوان یک کاربر ایرانی در اینترنت احساس آزادی و قدرت بیشتری نسبت به دنیای واقعی می کنم 	
۰/۰۰	۴/۲	۷۰/۶	۶۳/۲	شاخص میزان دست داشتن به هویت مدرن	

کاربران با مصرف سرگرم مشاهده می شود. به طوریکه می توان گفت کاربران حرفه‌ای مورد مطالعه در این پژوهش همواره نمره بیشتری را در میزان دست‌یابی به هویت مدرن اخذ کرده‌اند.

در مجموع و با اتکا به یافته‌های پژوهش و با عنایت به این مهم که درکل تمامی مصاحبه شدگان بخش مقدماتی و در حدود ۷۰ درصد از واحدهای نمونه پیمایش، کاربر کاملاً حرفه‌ای و یا نیمه حرفه‌ای می باشند، به جرأت می توان گفت که شدیدترین و کاملترین میزان دست‌یابی به شاخصه‌های کلیدی هویت مدرن را می توان در کاربران کاملاً حرفه‌ای خصوصاً کاربران تولیدگر با سابقه حضور بلندمدت در فضای مجازی دید. عبارت دیگر میزان مصرف حرفه‌ای اینترنت با میزان دست‌یابی کاربران جوان ایرانی به شاخصه‌های کلیدی هویت مدرن در پرتوی حضور در فضای مجازی دارای رابطه معناداری است، به نحوی که می توان گفت که با افزایش در میزان مصرف حرفه‌ای، میزان مدرن بودگی کاربر نیز در ابعاد هویتی افزایش می یابد و یا به بیانی سلیس‌تر و جامع‌تر «هر چه حضور کاربر در فضای مجازی مستمرتر باشد و ساعت‌های

بیشتری مصرف کند. نوع مصرف او تولیدی تر و وابستگی او به فضا بیشتر و اهمیت فضا برای او بیشتر باشد. در کل هرچه نوع مصرف کاربر حرفاًی تر باشد، تأثیرپذیری او خصوصاً در ابعاد هویتی از این فضا بیشتر است و هویت وی در پرتوی این نوع مصرف نیز متعاقباً مدرن‌تر خواهد بود».

پدیدهٔ دیگری که می‌بایست آن را همراه با نوع و میزان مصرف کاربر در میزان دست‌یابی کاربر به هویت مدرن در پناه حضور در فضای مجازی و کاربری اینترنت مؤثر دانست، بی‌شک نحوه ارائه و مدیریت خود توسط کاربر در این فضا است. در توضیح این رابطه باید گفت که فضای مجازی برای هر کاربر دنیایی متفاوت را در مجاورت دنیای واقعی فرد تشکیل می‌دهد. در این فضا با توجه به خصوصیات و ویژگی‌های منحصر به فرد آن - که ناشی از بین رایانه‌ای بودن این فضا و نداشتن مکان مشخصی در دنیای واقعی است - مثل امکان حذف خصوصیات فیزیکی افراد، حذف عوامل محیطی و در نتیجه کاهش چشمگیر فشار اهرم‌های کنترل اجتماعی، فرد کاربر امکان می‌یابد که در تعاملات مجازی و در طی کنش متقابل با سایر کاربران اعم از دیگران در دسترس در دنیای واقعی یا دیگران دور از دسترس در این دنیا، خود را به هر نحوی که مایل است مدیریت و ارایه کند. با توجه به اینکه امکان گمنام بودن و گمنام ماندن در اینترنت یکی از مهمترین خصوصیات ذاتی این فضاست، فرد کاربر همیشه امکان آن را دارد که هویتی متفاوت از هویت واقعی خویش و یا هویت‌هایی چندگانه و متعدد را در این فضا، برای خود خلق کند. استفاده از نام‌های مستعار و ID‌های متعدد و چندگانه به آسانی در این فضا شدنی است. که می‌تواند به محملی برای بازی نقش‌های متعدد در تعاملات مجازی و شکل‌گیری خودهای متفاوت تبدیل شود. خودهایی که شاید به علت کنترل‌پذیرتر بودن فضا و روابط در دنیای مجازی، به خود ایده‌آل و آرمانی کاربر نزدیک‌تر باشد. فضای مجازی با خصوصیات و ویژگی‌های خاص خود برای کاربر امکان ارائه خودهای متعدد و متفاوتی را فراهم می‌نماید، خود یا خودهایی که می‌توانند به خود واقعی فرد نزدیک یا کاملاً از آن دور باشند. بدیهی است که نحوه

ارائه و مدیریت خود در فضای مجازی از سویی با نوع مصرف فرد کاربر و از سوی دیگر با کمیت و کیفیت تأثیرات متعدد و مختلفی که وی در پرتو حضور در این فضا خصوصاً در ابعاد هویتی پذیرا می‌شود، در ارتباط می‌باشد. در مجموع در این باره با عنایت به مشاهدات کمی و کیفی انجام شده در این پژوهش می‌توان گفت که هر چه خود واقعی و مجازی فرد کاربر به یکدیگر شبیه‌تر باشد، این دو فضا، فعالیت‌ها و جریان‌های آن در زندگی روزمره کاربر بیشتر در یکدیگر ادغام می‌شود و در نتیجه تأثیرات بیشتری را بر هویت کاربر و متعاقب آن بر سبک زندگی کاربر خواهد گذاشت. به بیان سلیس‌تر یافته فوق می‌توان را اینگونه بیان کرد که «هر چه شخصیت روی شبکه و بیرون از شبکه کاربر به هم شبیه‌تر باشد، استفاده او از گمنامی و اسامی مستعار گوناگون کمتر باشد و بازی نقش توسط کاربر در پناه شخصیت‌های مجازی گوناگون نیز کمتر باشد، مسلماً دستیابی کاربر به هویت مدرن شدیدتر خواهد بود. «رابطه مذکور بطور مستقل با آزمون گاما سنجیده و در سطح معنی‌داری کمتر از ۰/۰۰۵ معادل ۰/۴۸ می‌باشد.

در انتها در راستای تایید همبستگی بین میزان مصرف حرفه‌ای و نحوه ارائه و مدیریت خود با میزان دست‌یابی به هویت مدرن در فضای مجازی می‌توان به نتایج حاصل از کاربست تحلیل رگرسیون چند متغیره در جداول ذیل توجه نمود:

جدول شماره ۲ - تحلیل رگرسیون میزان مصرف حرفه‌ای و نحوه ارائه و مدیریت خود بر میزان

دست‌یابی به هویت مدرن

شاخص	بنا	۱	سطح معناداری
میزان مصرف حرفه‌ای	۰/۳۶۴	۴/۷۰۲	۰/۱۰۰
نحوه ارائه و مدیریت خود	۰/۳۱۷	۴/۰۹۱	۰/۱۰۰

Mizan Aشتباہ استاندارد	Adjust R Square	
۱۰/۱۰	۰/۲۱۱	۰/۴۵۹

با توجه به جدول‌های تحلیل رگرسیون فوق، میزان ضریب رگرسیون یا ضریب بتأین متغیر وابسته این پژوهش؛ میزان دست‌یابی به هویت مدرن با میزان مصرف حرلفه‌ای معادل $0/36$ و با نحوه ارائه و مدیریت خود - یا میزان شbahت شخصیت روی شبکه و بیرون از شبکه کاربر - معادل $0/32$ می‌باشد. میزان R نیز با دخالت دو متغیر مستقل فوق در این رابطه در سطح معناداری کمتر از $0/005$ معادل $0/46$ می‌باشد. بطور خلاصه و با توجه به دو یافته فوق در مجموع می‌توان گفت که میزان مصرف حرفة‌ای یا به بیان دیگر نوع مصرف کاربر از سویی، و نحوه ارائه و مدیریت خود توسعه وی در فضای مجازی از سویی دیگر، در میزان دست‌یابی کاربر به هویت مدرن در پنهان حضور در این فضا و بهره‌گیری از امکانات متعدد و متفاوت مؤثر است.

در انتها پیش از اتمام بحث می‌بایست به یافته‌ای حاشیه‌ای و در عین حال مهم دیگری بپردازیم که حاصل ملاحظه کردن جنبه‌ی به عنوان متغیری زمینه‌ای و بسیار برجسته و تأثیرگذار در تمامی روابط تصویر کشیده شده در این پژوهش است.

جدول شماره ۳- بررسی میزان دست‌یابی به برخی شاخصه‌های هویت مدرن در بین کاربران

اینترنیتی مورد مطالعه به تفکیک جنس

سطح معناداری	ت	میانگین		ابعاد هویت مدرن
		زن	مرد	
$0/05$	$1/84$	$16/26$	$17/05$	بازتابندگی خود در فضای مجازی
$0/03$	$2/15$	$14/12$	$14/88$	تعاملات و ارتباطات مجازی
$0/1$	$1/37$	$12/7$	$13/1$	تجربه از جاکندگی زمان و مکان
$0/6$	$0/47$	$8/37$	$8/74$	تجربه اضطراب و اعتماد
$0/24$	$2/27$	$10/11$	$11/04$	تجربه آزادی استقلال فردی و قدرتمندی
$0/007$	$2/75$	$66/39$	$70/84$	شاخص هویت مدرن

آمار و ارقام فوق به خوبی نمایانگر آن است که در مجموع، متغیر جنسیت در میزان دست‌یابی کاربر به هویت مدرن در پناه حضور در فضای مجازی مؤثر است، به نحوی که می‌توان گفت پاسخگویان مرد همواره بیش از پاسخگویان زن در این پژوهش در پناه حضور در فضای مجازی به شاخصه‌های کلیدی هویت مدرن دست یافته‌اند. این تفاوت معنادار بین دو جنس را می‌توان در برخی از ابعاد هویت مدرن از جمله بازنگری خود در فضای مجازی، تجربه آزادی، استقلال فردی و قدرتمندی در فضای مجازی و در مبحث تعاملات و ارتباطات مجازی و برقراری روابط ناب نیز مشاهده نمود.

نتیجه‌گیری

فضای مجازی با در دسترس قرار دادن سایرین متنوع و متعدد دور و نزدیک و فراهم آوردن امکان تعامل چه از نوع مجازی و چه از نوع واقعی با آنان، به کاربر جوان ایرانی امکان شناخت بهتر خود را می‌دهد. شناختی که حصول به آن بدون وجود تعاملات گسترده با سایرین متفاوت بسیار دشوار است و افزون بر آن نیز با قرار دادن کاربر در موقعیت‌های متفاوت بسیار نزدیک یا بسیار دور از جهان تمام عیار وی - یعنی همان جهانی که در زندگی روزمره فرد در آن دست به عمل می‌زند (برگر و لوكمان، ۱۳۷۵) - کیستی وی و پنداشت وی از خودش و سایرین را دستخوش تحول می‌کند، و معناهای جدیدی را برای او می‌آفریند. البته بدیهی است که این بازشناسی خود و دیگری فقط گستری کوچک هویت مجازی کاربر نیست بلکه رفته‌رفته خود واقعی کاربر را نیز به همان میزان دربر می‌گیرد و دگرگون می‌کند. داشتن تعاملات گوناگون با سایر کاربران در فضای مجازی و کشیده شدن بخشی از این تعاملات به دنیای واقعی، کاربر جوان ایرانی را در برقراری آسانتر ارتباط با سایرین، یاری می‌کند و دایره ارتباطات وی را در هر دو جهان مجازی و واقعی بمیزانهای متفاوتی متحول و گسترده‌تر می‌کند. در حقیقت کاربر در این فضا و در پرتو تعامل با درجات صمیمیت گوناگون با

سایرین متفاوت و دور از دسترس با انگاره‌های فکری و سبک‌های زندگی متفاوت، خصوصاً از طریق تماس با تولیدات هر کاربر و تبادل نظر و گفت‌وگو با سایر کاربران در شرایطی بالتبه نزدیک به شرایط آرمانی گفت‌وگو نزدیک می‌شود و در پی آن دست‌یابی به اطلاعات گسترده و کسب تجارب و مهارت‌های متفاوت در دنیای مجازی و متعاقب آن در جهان واقعی، بتدریج کاربر جوان ایرانی - خصوصاً با دیدن بازتاب‌های خود در نوشته‌ها و اعمال خود و دیگران - بسیاری از مواضع خود را بطور آگاهانه یا ناخودآگاه مورد بازندهی قرار می‌دهد و مواضع جدیدی را اتخاذ می‌کند که این مواضع نیز بنا به ماهیتشان عمدتاً در کوتاه مدت و تاکسب تجارب جدیدتر دارای اعتبار می‌باشد.

حضور در فضای مجازی به عنوان فضایی متکثراً، خصوصاً برای کاربران ایرانی که در جهان واقعی خود با دنیایی نسبتاً یکدست رویرو هستند، پذیرش تکثر و نسبی نگری را آسانتر از پیش کرده است و مقاومت آنان را در برابر دیگری و جهان وی کمرنگ‌تر می‌کند. کاربری در شبکه تاحدودی به کاربر جوان ایرانی اجازه می‌دهد که مرزهای بیشمار جغرافیایی، فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی موجود در دنیای واقعی خود را کمتر احساس کند و در مواردی با تلاش خود قدری از آن‌ها عبور نماید و یا حتی در برخی موارد اندکی آن‌ها را جایجا کند. بدین ترتیب استقلال فردی، آزادی و قدرتمندی بیشتری را نیز در این فضا و دنیای واقعی تجربه کند. کاربران جوان ایرانی در فضای مجازی و در مواجهه با افراد و محیط‌هایی که از لحاظ زمانی و مکانی دور از محیط زندگی روزمره آن‌هاست و در پرتوی دسترسی به اطلاعات گسترده از متقابل با شتوندگان ناشناس بدون برنامه‌ریزی معین در منتهای ناشناخته، حس اعتماد به نظام‌های نامریی موجود در اینترنت و احساس بیم و اضطراب ناشی از شناور و سیال‌بودن همه چیز در این فضا و همچنین قابل شناسایی و کنترل نبودن افراد بعلت عدم حضور واسطه‌های جسمانی و فیزیکی را تاحدودی تجربه می‌نمایند.

در نهایت با عنایت به تمامی آنچه پیش از این ذکر آن رفت، می‌توان حضور در فضای مجازی (به عنوان پدیده‌ای تکنولوژیک و برآیند منطقی توسعهٔ فناوری مدرن و پاسخگو به نیازهای عینی و ذهنی این دست جوامع) را برای کاربران ایرانی، ذر حکم جوازی هرچند کم اعتبار برای ورود مشروط به دنیای مدرن دانست. حضور در فضای مجازی به تعبیر گیدنر، جغرافیایی وضعی زندگی کاربران جوان ایرانی را دگرگون کرده است، و در وجوهی متفاوت و در عرصه‌هایی متمایز اجازه مدرن بودن و مدرن زیستن را به آنان می‌دهد. البته نباید از نظر دور داشت که تمامی تأثیرات و تغییرات مذکور، بسته به میزان و نوع مصرف کاربر و ساختارهای ذهنی و عینی موجود در جهان واقعی وی عوامل متعدد و ناگفته دیگر نیز هم از لحاظ کمیت و هم از لحاظ کیفیت بسیار متفاوت می‌باشد.

پیشنهادها

در این پژوهش همان طور که در جای جای آن، از آغاز تا انتها هویداست، سعی سیار شده است که از قابلیت‌ها، توانمندی‌ها و امکانات مخصوص فضای مجازی در تمامی مراحل کار از مشاهدات و مطالعات مقدماتی و زمینه‌ای گرفته تا جمع‌آوری و بررسی منابع نظری و آرای و عقاید مختلف پیرامون موضوع، طراحی و تکمیل پرسشنامه، مشاهده و انتخاب مصاحبه شوندگان و بسیاری فعالیت‌های کوچک و بزرگ دیگر بهره‌کافی و وافی برده شود. وابستگی این پژوهش بنا به موضوع و روش خود به فضای مجازی به حدی است که بی‌اغراق می‌توان گفت که بدون بهره‌گیری از امکانات فراوان فضای مجازی، انجام این پژوهش بسیار دشوار و تاحدی غیرممکن بود. در حقیقت می‌توان پژوهش فوق را در حکم سندی بر قابلیت‌ها و توانمندی‌های علمی - پژوهشی فضای مجازی در نظر گرفت، امکاناتی که متاسفانه در اجتماعات علمی کشور ما بنا به دلایل متعدد بسیار دور از دسترس است. در همین راستا محقق معتقد است که فروکاستن فضای مجازی صرفاً به فضایی در جهت رفع برخی نیازهای ارتباطی و

اطلاعاتی روزمره، دست کم توسط پژوهشگران، دانشجویان و اساتید علوم اجتماعی کشور به منزله محروم کردن جامعه‌شناسی ایران از فضایی بسیار مناسب برای انجام پاره‌ای پژوهش‌های اجتماعی با موضوعات مختلف خصوصاً در حوزه جوانان می‌باشد. در مجموع در فضای مجازی به علت بابستگی‌های خاص فضایی‌گی آن، در بسیاری موارد می‌توان بسیار آسانتر و کم هزینه‌تر از دنیای واقعی به تکثیر و تنوع ارتباطات و اطلاعات موردنظر و مطلوب طیفی از پژوهش‌های اجتماعی دست یافت و از آن‌ها در جهت پیشبرد شایسته‌تر اهداف این پژوهش‌ها دست کم در زمینه مطالعات مربوط به جوانان و ارتباطات اجتماعی بهره جست. از لحاظ روشی نیز اکیدا توصیه می‌شود که با توجه به پیچیدگی واقعیت‌های اجتماعی در جهان امروز خصوصاً در کشورهای در حال گذار مثل کشور ما ایران و با عنایت به دشواری سنجش بسیار مفاهیم انتزاعی اجتماعی مانند هویت، همواره در این قیل پژوهش‌های جامعه شناختی از ترکیب روش و داده‌های کمی و کیفی بطور توأم بهره جست.

منابع

- حمدی، بابک. معنای مدرنیته، تهران: مرکز، ۱۳۸۰.
- باومن، زیگمونت. عشق سیال، ترجمه عرفان ثابتی، تهران: ققنوس، ۱۳۸۴.
- برگر، پیتر؛ لوکمان توپاس. ساخت اجتماعی واقعیت، ترجمه فریبرز مجیدی، تهران: علمی فرهنگی، ۱۳۷۵.
- پیرسون، کریستوفر. معنای مدرنیت، ترجمه علی اصغر سعیدی، تهران: کویر، ۱۳۸۰.
- تامپسون، جان بروکشاير. رسانه‌ها و نوگرایی: نظریه اجتماعی درباره رسانه‌ها، ترجمه کسمایی ایشاری، تهران: مؤسسه ایران، ۱۳۷۹.
- تاملینسون، جان. جهانی شدن و فرهنگ، ترجمه محسن حکیمی، تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی، ۱۳۸۱.

- جنکینز، ریچارد. *هویت اجتماعی*، ترجمه تورج یاراحمدی، تهران: شیرازه، ۱۳۸۱.
- دریفوس، هیوبرت. نگاهی فلسفی به اینترنت، علی ملایکه، تهران: گام تو، ۱۳۸۳.
- ذکایی، محمدسعید. «نظریه و روش در تحقیقات کیفی»، *فصلنامه علوم اجتماعی*، ذکایی، محمدسعید. *جوانان و فراغت مجازی*، *فصلنامه مطالعات جوانان*، شماره ۶، ۱۳۸۳.
- ریترز، جرج. *نظریه جامعه‌شناسی در دوران معاصر*، ترجمه محسن ثلاثی، تهران: انتشارات علمی، ۱۳۷۷.
- کاستلز، مانویل؛ اپن مارتین. *گفت‌وگوهایی با مانویل کاستلز*، ترجمه حسن چاوشیان و لیلا جواشانی، تهران، نی، ۱۳۸۴.
- کسل، فلیپ. *چکیده آثار آنتونی گیدنر*، ترجمه حسن چاوشیان، تهران: ققنوس، ۱۳۸۳.
- گیدنر، آنتونی. *پیامدهای مدرنیت*، ترجمه محسن ثلاثی، تهران: مرکز، ۱۳۷۷.
- گیدنر، آنتونی. *تجدد و تشخّص*، ترجمه ناصر موقیان، تهران: نی، ۱۳۷۸.
- گیدنر، آنتونی. «پایان قرن بیستم»، *ترجمه نیکو سرخوش*، کتاب ماه علوم اجتماعی، وزیره نامه گیدنر، شهریور و مهر ۱۳۸۰، ۱۹۸۹.
- لابت و دبورا. بیم و مدرنیزاسیون تأمّلی، میریم جاهرفت، ارغون، شماره ۱۸، ۱۳۸۰.
- نوذری، حسینعلی. *مدرنیته و مدرنیسم*، تهران: نقش جهان، ۱۳۷۸.
- Bilton, Bonnet and Others. (2002). *Introductory sociology*. 4th edition. New York. Palgrave.
- Bryant Christopher and Jary David. (2003). *Anthony Giddens*. In Ritzer George (eds) "The Blackwell companion to major modern social Theorists".

Oxford. Black well.

- Frickers Ronald, schonlav Matias. (2002). *field methods*. vol.14, No.4. London. Sage.
- Hamman Robin B. (1996). *The role of Fantasy in the construction of the online other*. University of Essex.
- Johnson Allan. (1995). *The Blackwell dictionary of sociology*. Oxford. Blackwell.
- Lash Scott. (1993). *Reflexive modernization : the aesthetic dimension*. In waters Malcolm (ed.), Modernity, critical concepts. vol II. "cultural modernity". (1999). London. Routledge. p. 40-59.
- Miller Hugh. (1995). *the presentation of self in the electronic life*. Nottingham Trent university.
- Reingold Howard. (1993). *The virtual community*. in trend David (ed.) (2001). Reading digital culture. Oxford Blackwell
- Turkle Sherry . (1995). *Life on screen: Identity in the age of the internet*. NewYork. Simon and Schuster.
- Turkle sherry. (1996). *Who Am we*. In trend David (ed.) (2001). Reading digital culture. Oxford. Black well.
- Wynn Eleanor , Katz James. (1998). *Hyperbole over cyberspace: social boundaries internet...* Indiana University. 297-328.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی